

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.988/2018/3.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta előadó bíró, Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. ... ügyvéd (fél címe 2)

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Dr. ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: hulladékgazdálkodási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 10.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma:
Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. április 25-én kelt 5.K.27.481/2017/9. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.27.481/2017/9. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60.000 (hatvanezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 30.000 (harmincezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes részére kiadott, többször módosított 24858/2012. ügy - és 52310/13. egységes környezethasználati engedély 8.3. pontja értelmében a 17 01 07 azonosító kódú begyűjthető és technológiai céllal hasznosítható nem veszélyes hulladék engedélyezett mennyisége 1850 tonna/év.
- [2] Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság határozatával a hulladékgazdálkodással kapcsolatos hatósági határozat előírásaitól eltérően végzett hulladékkezelési tevékenység, valamint jogszabályban előírt nyilvántartási kötelezettség nem megfelelő vezetése miatt a felperest 9.201.746.- forint hulladékgazdálkodási bírsággal sújtotta. Indokolásában a hulladékokról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Ht.) 92. § (3) bekezdésére utalással megállapította, hogy a felperes az egységes környezethasználati engedélyben foglalt mennyiséggel szemben a 17 01 07 azonosító kódú hulladékból 731,47 tonnával többet kezelt. A hulladékokkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló 309/2014. (XII.11.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Nytr.) 7. § (1) bekezdés a) pontjára, illetve az 1. számú melléklet 5.2.d. pontjára hivatkozással kifogásolta, hogy a felperes a hulladékos nyilvántartásban a már kezelt 19 12 12 azonosító kódú hulladék esetében nem közvetlen méréssel megállapított hulladékmennyiséget tüntet fel, ehelyett azt számítással határozza meg.
- [3] A bírság kiszabásával összefüggésben kifejtette, hogy a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartás nem megfelelő vezetése olyan jogszabálysértésnek minősül, amely a jogellenes magatartás megszüntetésével vagy a jogszerű állapot helyreállításával nem orvosolható, mivel a nyilvántartás adatai utólag nem pótolhatók, valamint az engedélytől eltérő hulladékkezelési tevékenység sem orvosolható utólag. Mindezért nem alkalmazható a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 94. § (1) bekezdés a) pontja.
- [4] A hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. (XII.21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 3. § (3) bekezdésére utalással leszögezte, hogy amennyiben a bírság kiszabására a Rendeletben foglalt több tényállás alapján is sor kerülhet, a legsúlyosabbnak minősülő tényállás alapján kiszabható legmagasabb bírságösszeget legfeljebb a felével emelten kell kiszabni. Mérlegelési jogköre a legmagasabb bírságösszeg további maximum 50%-kal történő emelésében van. Érvelése szerint a Rendelet 3. § (2) bekezdésében felsorolt, a bírság mértékének csökkentését kizáró körülmény ugyan nem áll fenn, azonban a Rendelet 3. § (3) bekezdése miatt az alaphírságot a legmagasabb mértékben kellett megállapítani.
- [5] A két szabályszegésből az engedélytől való eltérő mennyiségű hulladékkezelést jelölte meg súlyosabban minősülő tényállásnak, amely nem minősíthető csekély súlyú szabályszegésnek. Az alaphírság összegét a Rendelet 1. § (3) bekezdés c) pontjában foglaltak

szerint 15.000.- forintban határozta meg, a Rendelet 3. § (3) bekezdése értelmében 1,01%-os szorzó alkalmazását tartotta indokoltnak.

- [6] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2017. június 9. napján kelt PE/KTF/4422-5/2017. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint az elsőfokú hatóság mind az engedélytől eltérő hulladékkezelés, mind a nyilvántartás nem megfelelő vezetése tekintetében megalapozott döntést hozott. A Ket. 94. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazhatósága körében ugyancsak osztotta az elsőfokú hatóság álláspontját.
- [7] Kifejtette, hogy az adminisztratív jogsértés, vagyis a mérés elmaradása nem tekinthető csekély súlyúnak, mert a becsült adatok jelentős mennyiségi hulladéokra vonatkoznak, így a becslés jelentős eltérést okozhat a valós, mért adatokhoz képest, továbbá a felperes e gyakorlatát huzamosabb időn keresztül folytatta. A nyilvántartás mért adatokkal történő vezetése egyértelmű jogszabályi kötelezettség, a felperesnek ezzel tisztában kellett lennie, hiszen 2013 óta végzi a hulladékgazdálkodási tevékenységet.
- [8] A Rendelet 3. § (3) bekezdésében foglaltakat úgy értelmezte, hogy a bírság megállapításánál a legmagasabb alapbírságot mindenképpen emelni kell, az enyhébb mértékű szorzószám alkalmazását a felperes közszolgáltatói tevékenysége tette indokolttá. Az 1%-os mérték jogszerűnek és megalapozottnak találta, az a jogsértés súlyával és az elsőfokú hatóság által is megállapított körülményekkel összhangban áll.

A kereseti kérelem

- [9] A felperes eljárási- és anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozással keresetet terjesztett elő a jogerős határozat bírósági felülvizsgálata iránt.

Az elsőfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperesi határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte.
- [11] Indokolása szerint az alperes csak rögzítette, hogy a tényleges mérlegelésre nem került sor, a referenciaszámítás értékelésénél pedig csak általánosságban hivatkozott arra, hogy a nagy mennyiségű hulladék kezelése miatt az eltérés is nagy lehet. Az alperes akkor járt volna el helyesen, ha a beérkező hulladék és a kivitt haszonanyag mérlegelt mennyiségének számított maradékát összeveti a referenciaméréssel. Néhány ilyen adat összevetéséből már következtetést lehetett volna levonni arra nézve, hogy jelentős vagy nem számottevő eltérésről van szó. Amennyiben ugyanis arányaiban a referenciamérés nem adott torz értéket a 19 12 12 azonosító kódszámú hulladék mértékére, úgy csak azt a jogellenes magatartást kellett megszüntetni, hogy ténylegesen nem mérlegelték

az előkezelés után lerakott hulladék mennyiségét.

- [12] Leszögezte, hogy magában a nyilvántartásban nem volt hiba, hiszen az tartalmazta a hulladékféleségeket és a mennyiséget is, a hiba az volt, hogy a jelzett hulladékféleségnél a mennyiség nem konkrét mérlegelésen alapult.
- [13] Megítélése szerint, ha a konkrét mennyiségi vizsgálat azt mutatta volna, hogy a referenciamérések arányaiban jelentősen eltérnek a számított mennyiségtől és ezért megalapozott lehet az a vélelem, hogy viszonylag nagy mennyiségű hulladékról nincs pontos kép a nyilvántartás alapján, a mérlegelés hiányában, úgy a szabályszegést a hatóságnak a Rendelet 4. § (2) bekezdése alapján is értékelni kellett volna.
- [14] Hangsúlyozta, hogy a csekély súlyú jogszabálysértést az adminisztratív jogsértés tekintetében csak az alperes vizsgálta a fellebbezés alapján. Ennek során egyrészt feltételezésekbe bocsátkozott az esetleges jelentős eltérés tekintetében, másrészt a mérlegelés elmaradásának releváns környezeti kihatását nem értékelte. Kiemelte, hogy a felperes bár már harmadik éve folytatta a hulladékkezelést, azonban a mérlegelési kötelezettség elmaradását az alperes a 2015 januárjában, vagyis a vizsgált évben hatályba lépett jogszabályra figyelemmel rótt a felperes terhére, ennek függvényében viszont a huzamos ideje folytatott tevékenység, mint értékelt szempont okszerűtlen volt.
- [15] Az adminisztratív szabályszegésnek a Rendelet 4. § (2) bekezdésén alapuló vizsgálati szempontjait ezért nem találta okszerűnek, megítélése szerint abból a szabályszegés csekély súlyára nem lehetett releváns következtetést levonni. Ezzel sérült a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B. § is. Ennek okán a jogsértés csekély súlyának megállapíthatóságát nem lehet eleve kizárni, ha pedig csupán egy szabályszegés állt volna fenn, akkor a Rendelet 1. § (2) bekezdése szerinti enyhítő szempontokat és a további körülményeket is vizsgálni kellett volna.
- [16] Az eltérő mennyiségű hulladék kezelése tekintetében rögzítette, hogy a felperes maga sem vitatta a szabályszegés elkövetését, továbbá azt sem, hogy alapesetben az a Rendelet 1. § (3) bekezdés c) pontja szerint minősül. E szabályszegés szankciója megállapításánál van komoly tétje annak, hogy jelen ügyben két szabályszegéssel kellett-e számolni. A Ht. 92. § (3) bekezdésére figyelemmel a felperes közszolgáltatói tevékenységét súlyozottan lehetett volna értékelni.
- [17] Az új eljárásra nézve előírta a Ket. 94. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazhatóságának vizsgálatát akként, hogy a tényállás körében értékelni kell a 20 03 01 azonosító kódszámú bejövő hulladék mérlegeléssel megállapított mennyisége és az ebből energetikai hasznosításra átadásra kerülő - ugyancsak mérlegelt - hulladék mennyisége különbségét, és a referenciamérések által megállapított mennyiség arányát. Az arányok alapján lehet megállapítani, hogy a hatóság által becslésként értékelt referenciamérés a 19 12 12

azonosító kódszámú hulladék tekintetében milyen nagyságrendben tér el a számított mennyiségtől. Amennyiben ez alapján alkalmazni kell a Ket. 94. § (1) bekezdés a) pontját, úgy az adminisztrációs szabályszegésnél a Rendelet 4. § (2) bekezdése szerinti, környezetvédelmi szempontú, konkrét, és az egyedi ügyre alkalmazható értékelést el kell végezni. Ha a csekély súlyú jogsértés megállapítható, úgy az engedélytől eltérő hulladékkezelési tevékenység esetében alkalmazni kell a Rendelet 1. § (2) bekezdésében foglaltakat és az egyedi körülményeket is értékelni kell. Amennyiben pedig továbbra is az állapítható meg, hogy az adminisztratív szabályszegés okán is bírságot kell kiszabni, akkor a Rendelet 3. § (6) bekezdését kell alkalmazni.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [18] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kérte.
- [19] Érvelése szerint a határozat tartalmazza, hogy nem látott lehetőséget a Ket. 94. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak alkalmazására. A hulladékokkal kapcsolatos nyilvántartás nem megfelelő vezetése, azaz a hulladékmennyiség mérésének elmaradása ugyanis jellegéből adódóan olyan jogszabálysértésnek minősül, amely a jogellenes magatartás megszüntetésével vagy a jogszerű állapot helyreállításával nem orvosolható, mivel a nyilvántartás adatai utólag nem pótolhatók.
- [20] A felperesnél a bejövő 20 03 01 azonosítójú hulladékot, valamint a kiszállításra kerülő haszonanyagot mérlegelik, azonban a fennmaradó két külön frakció (20 mm alatti, komposztálásra kerülő, illetve lerakásra kerülő frakció) mennyisége nem állapítható meg egyértelműen egy számítással. A technológiában a hulladékok feldolgozása folyamatosan történik, a beérkező és a kivitt haszonanyag mérlegelt mennyiségének számított maradékát nem lehetséges összevetni a referenciaméréssel, ahogy azt az elsőfokú bíróság helyes magatartásként előírányozta.
- [21] Az Nytr. 7. § (1) bekezdés a) pontja és az 1. számú melléklet 5.2.d. pontjára utalással hangsúlyozta, hogy a nyilvántartásnak az egyes hulladéktípusok mellett nem pusztán azok mennyiségét, hanem konkrét, közvetlen méréssel megállapított mennyiségét kell tartalmaznia. E mellett az Nytr. 7. § (2) bekezdése szerint a hulladékról naprakészen kell vezetni a nyilvántartást. A referenciamérés alapján számított hulladékmennyiség a jogszabályi előírásoknak nem felel meg, mivel kizárólag hitelesített mérleggel végzett közvetlen méréssel mért értéket lehet figyelembe venni. Kiemelte, hogy a hulladékkezelőkre vonatkozóan a jogszabály 2015 januárját megelőzően is tartalmazta a hulladékok mennyiségének tömegmértékegységben történő nyilvántartását, technológiánkénti és hulladékonkénti bontásban. Az átvett, illetve a kezelésre átadott

hulladékok mennyiségét kg egységben kellett nyilvántartani ebben az időszakban is, így erről a felperesnek tudomással kellett bírnia.

- [22] Az engedélytől eltérő mennyiségű hulladék kezelése tekintetében állította, hogy a határozat tartalmazza az ítéletben kifogásolt szempontok részletes elemzését és értékelését. E körben figyelembe vette, hogy a felperes közszolgáltatói tevékenységet is végez, ugyanakkor a tárgyi jogsértés nem közvetlenül a közszolgáltatói feladat ellátása során valósult meg, hanem magában foglal azon kívüli hulladékgazdálkodást is. Ezekre figyelemmel a tárgyi jogsértés nem tekinthető csekély súlyúnak, legfeljebb a Rendelet 3. § (6) bekezdése esetén vehető figyelembe a közszolgáltató jelleg.
- [23] A felülvizsgálati eljárásban a felperes nyilatkozatot nem tett.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [24] A felülvizsgálati kérelem alapos.
- [25] A Pp. 275.§ (1) és (2) bekezdései értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során, a felülvizsgálati kérelem keretei között, a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.
- [26] Az elsőfokú bíróság lényegében helyesen állapította meg a jogvita elbírálásához szükséges tényállást, ám a vonatkozó jogszabályi rendelkezések téves értelmezése és alkalmazása folytán helytelen jogi következtetést vont le.
- [27] A Ht. 65. § (1) bekezdése szerint a hulladék kezelője a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási kötelezettségekről szóló kormányrendeletben meghatározott módon és tartalommal, a tevékenységével érintett hulladékról típus szerint a telephelyén nyilvántartást vezet.
- [28] Az Nytr. 7. § (2) bekezdése értelmében a hulladékkezelő a hulladékról naprakészen vezet nyilvántartást.
- [29] Az Nytr. 7. § (1) bekezdés a) pontja szerint a hulladékkezelő a nyilvántartást nem veszélyes hulladék esetén az 1. mellékelt 5. pontja szerinti adattartalommal vezeti. Az Nytr. 1. melléklet 5.2.d. pontja alapján a hulladékkezelőnek az adatokat hulladéktípusonként, a kezelt hulladék mennyiségét közvetlen méréssel megállapítva kell a nyilvántartásban vezetnie.
- [30] A kiemelt jogszabályi rendelkezések ismeretében látható, hogy a hulladékkezelőnek naprakész nyilvántartást kell vezetnie, azaz a napi forgalmat még aznap ki kell mutatnia. Az is teljesen egyértelmű, hogy a kezelt hulladék mennyiségét közvetlen méréssel kell megállapítani. Ebből következik, hogy a felperesnek a kezelésen átesett 20 03 01 azonosító kódú hulladékból előkezelést követően keletkező 19 12 12 azonosító kódú hulladék hitelesített mérlegen közvetlen méréssel mért mennyiségét kellett a nyilvántartásban bekönyvelnie. A felperes azonban a nyilvántartásban a már kezelt hulladék esetében nem közvetlen

méréssel megállapított hulladékmennyiséget vezetett be, ezzel megsértette a Ht. 65. § (1) bekezdését és az Nytr. 7. § (1) bekezdés a) pontját.

- [31] A Ht. 86. § (1) bekezdése szerint az a természetes vagy jogi személy, egyéni vállalkozó, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki (amely)
- a) a hulladékgazdálkodással kapcsolatos jogszabály, közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus, vagy hatósági határozat előírásait megsérti,
 - b) hatósági engedélyhez, hozzájáruláshoz, nyilvántartásba vételhez, vagy bejelentéshez kötött hulladékgazdálkodási tevékenységet engedély, hozzájárulás, nyilvántartásba vétel vagy bejelentés nélkül, továbbá attól eltérően végez,
- azt a környezetvédelmi hatóság a hulladékgazdálkodási bírsággal kapcsolatos részletes szabályokról szóló kormányrendelet szerint hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezi.
- [32] A Ket. 94. § (1) bekezdés a) pontja értelmében, ha a hatóság a hatósági ellenőrzés befejezéseként megállapítja, hogy az ügyfél a jogszabályban, illetve a hatósági döntésben foglalt előírásokat megsértette, és a jogszabály vagy a hatósági döntés megsértése a jogellenes magatartás megszüntetésével vagy a jogszerű állapot helyreállításával orvosolható, a hatóság felhívja az ügyfél figyelmét a jogszabálysértésre és határidő megállapításával, valamint a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetéssel végzésben kötelezi annak megszüntetésére.
- [33] A felperes a jogsértést elkövette, a kezelt hulladék mennyiségét nem közvetlen méréssel megállapított, hanem becsült értékkel tüntette fel a nyilvántartásban. Ahhoz, hogy a jogsértés miatt alkalmazandó hulladékgazdálkodási bírság megfizetése alól a felperes mentesüljön, azt kell megvizsgálni, hogy a jogsértés a jogellenes magatartás megszüntetésével, a jogszerű állapot helyreállításával orvosolható-e vagy sem. Ha a jogsértés nem orvosolható, a Ket. 94. § (1) bekezdés a) pontja nem alkalmazható.
- [34] A mérlegelés elmulasztása esetén a jogszerű állapot kizárólag akkor állítható helyre, ha lehetőség van a mérlegelés pótlására. Az Nytr. előzőekben felhívott rendelkezései ugyanis a hulladékkezelő számára választási lehetőséget nem adnak; a mennyiséget nem becsléssel, hanem közvetlen méréssel kell megállapítani, és a mért adatmennyiséget kell a nyilvántartásban feltüntetnie. Mivel utólag a kezelt hulladék mennyisége hitelesített mérőeszkővel nem volt lemérhető, ezért a jogsértés a jogellenes magatartás megszüntetésével, a jogszerű állapot helyreállításával nem volt orvosolható.
- [35] Minden alapot nélkülöz az elsőfokú bíróságnak az egyes mérlegelt adatok és a referenciamérések által megállapított mennyiségek összevetésére vonatkozó álláspontja. Ilyen számítási metódus alapján történő nyilvántartás vezetésére az Nytr. nem ad lehetőséget, ezért az ily módon kikalkulált mennyiség szintén nem felel meg a jogszabályi előírásoknak. A folyamatosan teljesítendő

mérések elmulasztása, a nyilvántartás mért adatokon alapuló naprakész vezetése visszamenőlegesen nem pótolható, így a jogsértés orvoslására nincs mód. Erre figyelemmel a jogszerű állapot helyreállítása utólag, az elsőfokú bíróság által meghatározott módszer alkalmazásával sem lehetséges.

- [36] A fentiekre tekintettel - amint azt az alperes helyesen rögzítette - a Ket. 94. § (1) bekezdés a) pontja nem volt alkalmazható.
- [37] A Rendelet 4. § (2) bekezdése szerint, ha a jogsértés a tevékenység vagy mulasztás súlyára, az elkövetés vagy kötelezettségszegés következményeire tekintettel annyira csekély, hogy büntetés vagy intézkedés alkalmazása szükségtelen, a bírság kiszabása mellőzhető.
- [38] A Kúria rámutat arra mutat, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a felperesnek kell bizonyítania, hogy a határozat jogszabálysértő. Az elsőfokú bíróság által felvázolt esetleges újabb becslésen alapuló számítás - azon kívül, hogy nem felel meg az Nytr. követelményeinek - semmit nem igazol, azaz nem cáfolja a feltételezett jelentős eltérést. Elkerülte az is az elsőfokú bíróság figyelmét, hogy a hulladékkezelő nyilvántartással kapcsolatos kötelezettsége lényegében a jogszabályi változások ellenére sem módosultak, ennek ellenkezőjét a felperes nem bizonyította. Erre figyelemmel nem okszerűtlen mérlegelési szempont a felperes terhén az, hogy huzamosabb ideje folytatott hulladékkezelési tevékenységet.
- [39] A felperes továbbra sem vitatta, hogy az engedélytől eltérő mennyiségű hulladékot kezelt, amelyre figyelemmel hulladékgazdálkodási bírság kiszabásának van helye, alap esetben a Rendelet 1. § (3) bekezdés c) pontja szerint.
- [40] A felperes az engedélyezett 1.850 tonna/év mennyiséghez képest 2.581,47 tonna hulladékot hasznosított, amely jelentős mennyiségű eltérésnek tekintendő, amelyre figyelemmel a jogsértés súlyosnak minősül. E mellett tény az is, hogy a felperes több mint fél éven át, azaz huzamosabb időn keresztül folyamatosan követte el a jogsértést.
- [41] Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a jogsértés nem közvetlenül a felperes közszolgáltatói feladatainak ellátása során valósult meg, így önmagában az, hogy a felperes egyébként közszolgáltatói tevékenységet véget, a bírság kiszabása során javára súlyozottan nem értékelhető. A jogsértés csekély súlyának hiányában a Rendelet 3. § (6) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni, amelynek számszaki megfelelése a perben nem volt vitatott.
- [42] A Kúria szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a hulladékgazdálkodási bírság körében alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket, így a Ket. 94. § (1) bekezdését, a Rendelet 4. § (2) bekezdését, 3. § (6) bekezdését, ennek folytán a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütköztetve értékelte, mindezért döntése nem volt megalapozott. A közigazgatási határozatok nem jogszabálysértők, így azok hatályon kívül helyezése és az új eljárásra kötelezés jogszabálysértő.

- [43] Az előzőekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdése alapulvételével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a keresetet elutasította.

A döntés elvi tartalma

- [44] *A mérlegelt adatokon alapuló nyilvántartás vezetésének elmulasztása nem orvosolható egyes mérlegelt és referenciaadatok összevetéséből kalkulált adatokkal.*
- [45] *Nem alkalmazható a Ket. 94. § (1) bekezdés a) pontja, ha a jogszerű állapot helyreállítására nincs mód.*

Záró rész

- [46] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.
- [47] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdésére tekintettel kötelezte a pervesztes felperest a kamarai jogtanácsos által képviselt alperes együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.
- [48] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illethekekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 43. § (3) bekezdése szerinti mértékű kereseti, és az Itv. 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű felülvizsgálati eljárási illetheket a felperesnek a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésének megfelelően kell megfizetnie.
- [49] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2019. október 9.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. előadó bíró; Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelével:
tisztviselő